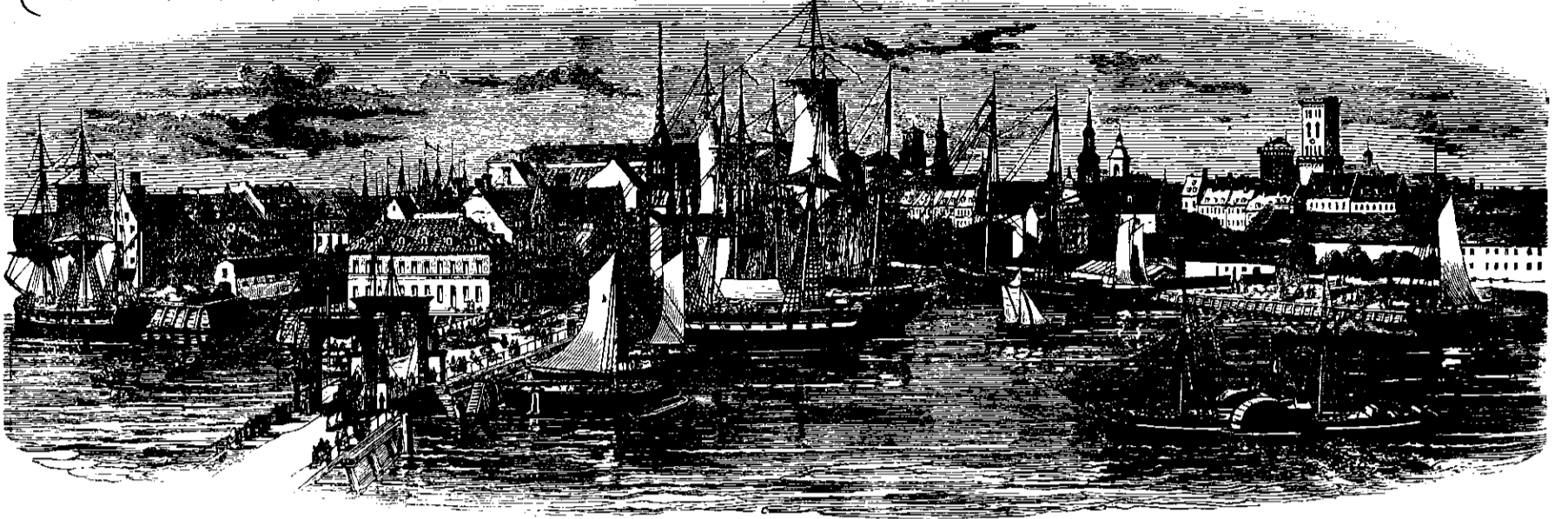

Illustreret Tidende.

Nr. 66.]

Udkommer hver Søndag.

Kjøbenhavn den 30. December 1860.

2 Rdlr. Overtalel.

[2det Bind.]

Inhold.

Den svenske Enkedronning Eugenia Bernhardina Desideria. — Ugens Politisk. — 3 Fuser, af N. T. — Et Sengsteds fra det oldnordiske Museum. — Aresthuser i Streg. — See Karets Sluttning, af Chr. N. — Pastoris, af Julius Thomsen. — Recensiter af blandt Indhold. — En Fugge.

Den svenske Enkedronning Eugenia Bernhardina Desideria.

Den nylig afdøde Enkedronning Desideria, Kong Carl Johans Enke, var født den 8de Novbr. 1781 i Marseille. Hendes Fader var den rige Kjøbmand og Banquier Clary. En Hylfeshjerne synes at have lyst over hans Døtters Bugge, idet nemlig den ene af disse blev gift med Joseph Bonaparte og altsaa for en kort Tid kom til at nyde Wren af et Tilnavn som Dronning paa den spanske Throne, hvorimod den anden kom til Sverige som Bernadottes Gemalinde, efterat han paa Rigsdagen i Urebro 1810 var valgt til Thronfølger og at Carl den 13de optaget som Adoptiv søn. Mademoiselle Desirée Clary, der i det rige Forældrehuus glimrede ligesaa meget ved sin Skjønhed, som ved sin Dannelselse, og desuden i en udstrakt Areds udøvede den Tryllekraft, der navnlig i Frankrig følger med en med Sikkerhed beregnet „dot“ af adskillige Missioner, havde fra sin første Ungdom været omgivet af meer og mindre antagelige Veilere og begejstrede Tilbedere. Blandt disse omtaler Traditionen en ung Svensker, en Søn af Chefen for Stockholms dengang rigeste Kjøbmandshuus, og man har paaftaaet, at en Forbindelse mellem Gutene Clary i Marseille og N. i Stockholm, ved Datteren af det forstnævnte og Sønnen af det andet, kun blev forhindret ved den Omstændighed, at den unge Mand, der af sin Fader var sendt til Marseille for der at erholde sin merkantile Dannelselse, blev kaldt tilbage til sin Fødeby før han var bleven færdig med at opgjøre sit Hjertes Mellemværende. Imidlertid stod det skrevet i Stjernerne, at Mademoiselle Desirée skulde komme til Sverige og hun kunde ikke undgaae en Skjebne, der da forsvørigt ikke var saa forfærdelig. Hendes Søster var allerede bleven gift med Joseph Bonaparte; hendes Broder, en vis General Napoleon Bonaparte friede nu til hende selv, men maatte gaae med uforrettet Sag, hvad enten han ikke havde formaaget at vinde den Skønnes Hjerte, eller Skylden var Faderens, der ikke anede, at denne lille Kriger var en Keiserkrone i sin Patrontaske. Det fortælles, at Papa Clary, der havde nogle personlige Grunde til ikke at finde sig ubetinget tilfreds med sin Svigersøn Joseph, skal have brugt den spydige Yttring med Hensyn til Napoleons Frieri: „J'en ai déjà assez de ces Bonaparte!“ Mademoiselle Desirée blev da forlovet med General Duphos, men denne blev myrdet i Rom 1797 og hendes Haand var altsaa atter fri. Evende andre Generaler traadte strax i Duphots Sted frem paa Ridderbanen, Bernadotte og Duroc; den forstnævnte blev foretrukket og den syttenaarige Mademoiselle Clary rakte ham 1798 sin Haand.

Efterat Marechal Bernadotte, som faaret Thronfølger i Sverige, i Forveien havde installeret sig i sit vordeende Riges Hovedstad, ankom hans Gemalinde med deres Søn Prinds Oscar til Sverige Aar 1811. Hendes Ophold der blev dog denne Gang kun kortvarigt; der var i den nye Hoffreds, hvor hun nu skulde indtage en høj Plads, mange Forhold, som ikke behagede hende, maaskee endog saa faarede en fin Følelse hos hende, og efter Forløbet af et Halvaar vendte hun tilbage til Frankrig, hvor hun siden, under Navn af

„Grevinde af Gotland“, opholdt sig (for det Meste i Paris, hvor hun eiede et stort Palais, Hôtel Clary i Rue d'Anjou St. Honoré,) lige til 1823. Hun ankom da atter til Stockholm samtidig med Oscars Brud Josephine og har siden den Tid og lige til sin Død stadigt levet i den svenske Hovedstad. Skjebnens Villie var altsaa fuldkomment opfyldt. Til Historien om denne Forubbestemmelse hører, at ved hendes første Ankomst til Stockholm den Evenster, med hvem hun tidligere havde stiftet Bekjendtskab i sin Faders Huus i Marseille, netop nu var et af de „agtede Medlemmer af Stockholms Børs“, der havde det Hverv at byde hende Velkommen paa det store Gallabal, som Stockholms Borgerstab gav for Thronfølgerparret; man bemærkede ogsaa, at Kronprindsesse Desideria dandsede den første Dands med „ham og ingen Anden“, forestillede ham med usfrømt „empressement“ for sin Gemal, samt længe underholdt sig med ham paa en saa livlig

Maade, at Enhver maatte antage, at Gjenstanden for Samtalen var en glad Grindring om begrundne lyffelige Dage i hendes Fødeby, og om Forhold, for hvilke hendes Dands-cavaleer ikke var ganske fremmed.

Aar 1829 blev Dronning Desideria i Stockholm høitidelig kronet til Sverigs Dronning. Hun havde længe udtrykkelig og lidensabeligt ønsket denne Udmærkelse; det var en lille Fruentimmernytte af den forhenværende Mademoiselle Clary, og man tilgav hende den gjerne, fordi hun forlængst havde forstaaet at gjøre sig afholdt og fordi man hos hende anerkjendte mange Døder, der nok kunde opveie en lille koimdelig Svagheit. Hendes Gemal var maaskee den Eneste, der ikke kunde skjule, at han fandt denne Ceremoni „aldeles overflødig“ for Dronningens Vedkommende, og denne hans Stemning forbedredes ingenlunde ved den Omstændighed, at Kroningedagen tilfældigt udmærkede sig ved det mest ugunstige

Eugenia Bernhardina Desideria. (Efter et Lithographi.)